

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסכת יומא

תוכן

- א. שחיטה בזר כשירה ... הולכת עצים לא בעיא כהונה ... למעוטי הפשט וניתוח.....1
- ב. למדנו לטלה שטעון ששה.....1
- ג. זר שסידר את המערכה חייב כיצד הוא עושה ... פורקה זר וסודרה בהן.....2
- ד. שני גזירי עצים ... ועבודת יום היא.....2

דף כז.

א. שחיטה בזר כשירה ... הולכת עצים לא בעיא כהונה .... למעוטי הפשט וניתוח

שחיטת הקדשים¹ כשירה בזרים אפילו קדשי קדשים, בין קדשי יחיד בין קדשי צבור שנאמר "ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן" מקבלה ואילך מצות כהונה, וכן ההפשט והניתוח² והולכת עצים למזבח כשירה בזרים³, שנאמר באיברים "והקריב הכהן את הכל המזבחה" זו הולכת איברים לכבש, הולכת איברים היא שצריכה כהונה ולא הולכת עצים.

ב. למדנו לטלה שטעון ששה

נתבאר לעיל דף כז:

דף כז:

¹ רמב"ם הלכות ביאת המקדש פרק ט הלכה ו
² ועיין במחנה ישראל על הרמב"ם שם שהקשה ממה שמצינו קרא כדכתיב בדברי הימים ב' בפרק כ"ט פס' לד "רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את כל העלות ויחזקום אחיהם הלויים עד- פלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים פי הלויים ישרי ללב להתקדש מהכהנים". דמשמע דלכתחילה בעינן כהן. ואולי א"ל שמכיון ששם היה בעין קרבן חינוך לכהנים כמ"ש המלב"ם שם פס' כה כי כבר היתה העבודה במלה ימים רבים, להכי היה צריך לכתחילה שיהיה ההפשט בכהנים אולם בר"ק ז"ל כתב שם דאע"ג דמקבלה ואילך מצות כהונה משום שעת הדחק התיירו וכו' יעו"ש וכעת צ"ע.

³ ונסתפקתי בכל הני עבודות שהזר מותר בהן ויש בהם אבות מלאכות, כמו שחיטה והפשט העור, אם מותר לו לזר לשחוט את קרבן התמיד בשבת במקדש או להפשיטו, מי אמרינן דדווקא לכהנים שעליהם הוטלה עבודת המקדש הותרה להקריב בשבת ולא לזרים, או דילמא כיון דהותרה הותרה המלאכות במקדש והזרים כשירים בעבודות אלו מותרים גם הם ככהנים. ונלע"ד שהזר אסור וחייב סקילה, וראיה לזה מהא דאמר ר' חייא ביבמות (לב, ב) שבת לכל נאסרה כשהותרה במקדש לכהנים הותרה ולא לזרים ע"ש, הרי מפורש אומר דלזרים לא הותרה שבת במקדש. ערוך השולחן העתיד הלכות ביאת מקדש סימן מח סעיף יא

הַלְכָתָא לְמִשְׁיחָא בְדֵף הַיּוֹמִי

מסכת יומא

ג. זר שסידר את המערכה חייב כיצד הוא עושה ... פורקה זר וסודרה כהן

זר שאינו כהן מוזהר שלא יסדר את המערכה על גבי המזבח, דכתיב "צו את אהרן וגו' היא העולה על מוקדה" וגו' אך אינו חייב מיתה אם סידרה⁴, אולם המסדר שני גזרי עצים על המערכה, הרי הוא כמקטיר איברים וחייב מיתה, שהעצים קרבן הוא. סידר המערכה, פורקה, וחזור הכהן וסודרה, מפני שסידורה פסול.

וכן אם סידר לחם הפנים יפרקוהו ויחזור ויסדר הכהן, וכן אם סילקו יחזור ויניחנו ויסקנו כהן. וכן הולכת הדם למזבח אפשר לתקנה כל שלא נזרק הדם, שיוליכה חזרה ויוליכה הכהן⁵.

וכן סידר המערכה קודם תרומת הדשן, יפרק אותה, יתרום הדשן ויחזור וערכנה⁶.

וכן אם נתן העצים קודם האש, יפרק העצים, יחזור ויתן האש ואז יתן העצים.

ד. שני גזירי עצים ... ועבודת יום היא

בבקר⁷ עורכין עצים ועורכין בראש המזבח מערכה גדולה של אש שנאמר ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר, וכן מצוה להעלות שני גזרים של עץ עם תמיד של שחר יותר על עצי המערכה שנאמר ובער עליה הכהן עצים בבקר.

סידר שני גזרי עצים בלילה צריך לפורקם ולחזור לסדרם ביום⁸.

⁴ רמב"ם הלכות ביאת המקדש פרק ט הלכה ה, ט הר המוריה שם

⁵ ערוך השולחן העתיד הלכות ביאת מקדש סימן מח סעיף יד

⁶ לקומי הלכות ט.

⁷ רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ב הלכה ב

⁸ לקומי הלכות ה: שהרי הרמב"ם פסק בלישנא בתרא לזרות וא"כ ה"ה ללילה